

3. týden – Domov a rodina

*Rozdělení rolí v domácnosti / jemná a funkční pravidla /
konec výhrůžek*

Rozdělení rolí v domácnosti

Ctíme určité rozdělení rolí, učíme tím úctu ke starším, mladším, atd.

Bohužel si nikdy nebude v této lidské hierarchii rovni. Nemůžeme chtít, aby si čtyřleté dítě myslelo, že si je naprosto rovno se s šedesátiletou babičkou.

Učíme jemné a přitom pevné rozdělení:

- Rodiče
- Prarodiče
- Sourozenci

Respektujeme a učíme respektovat toto rozdělení rolí.

Trávíme čas se svými dětmi i jednotlivě a jako rodiče se učíme si tento čas vyhradit. (Někdy všichni spolu, někdy rodiče spolu, někdy maminka s dětmi sama, jindy tatínek, někdy maminka s jedním dítětem, jindy zase sama s druhým a naopak tatínek).

Dáváme našim dětem možnost být s námi také sami, vyjadřovat svou individualitu a jedinečnost.

Jemná a funkční pravidla

„Kdo bydlí u chromého, naučí se kulhat.“
Staré přísloví

Jsme největším vzorem svým dětem, proto začněme co nejdříve. Čím dříve se naučí být ohleduplní a znát určitá pravidla, ať vrcholná, tak Etikety všeobecně, tím dříve a snáze se začlení do společnosti vrstevníků a následně dospělých.

Rodiče jsou vzorem laskavosti a slušnosti.

To my učíme děti pozdravit, poprosit, poděkovat, nepřenášíme naše povinnosti na školku, školu, prarodiče...

Věnujeme se pravidlům v domácnosti tak, jak chceme aby naše děti byly vychované a přenesly si to „do života“.

1. Ctíme soukromí druhých, zaklepeme, pokud vcházíme do pokoje, koupelny...
2. Ctíme volný čas každého v domácnosti (můžeme ho společně určit a skutečně dodržujeme a necháme děti ať s ním naloží dle uvážení. Necháme je válet se na gauči, sedět u stolu, hrát si, číst si... i když se nám to nelíbí).
3. Učíme se společnému stolování, že jíme (pokud možno společně), že se čeká na maminku, nebo „pomalého člena domácnosti“...
4. Nepůjčujeme si věci bez dovolení.
5. Neotevíváme si bez dovolení navzájem poštu.
6. Necháme každého člena rodiny vyjádřit jeho potřeby, pocity a nezlehčujeme je. (Kultivujeme a učíme slušnému a souvislému projevu/ toku myšlenek.)

Konec výhrůžek

Jak často vyhrožujeme?

Proč vyhrožujeme?

Budme v tomto jako rodiče vědomí a přemýšlejme nad tím.

Při jakékoli výhrůžce se zastavme, zvědomme si, proč jsme toto řekli a najděme nový způsob vyjádření.

Zkusme například:

- „já bych si přála...“
- „bylo by dobré...“
- „už je čas na...“

Opět, sdělit důvod našeho přání.

Dopřát malým dětem více času.

Se staršími dětmi se domluvit.

(„Dobře, až dočteš kapitolu, tak prosím běž udělat...“)

Nejednat s dětmi, ani partnerem rozkazovacím způsobem.

Mít na mysli způsob, jak bychom chtěli, aby bylo jednáno a komunikováno s námi.

